

אינדי גלריה שיתופית לצילום
INDIE PHOTOGRAPHY GROUP GALLERY

שושי

מאת דוד פרנקל

פתיחה יום ה' 7.3.24 ב-20:00

נעילה שבת 6.4.24 ב-15:00

אירועים במהלך התערוכה

שיח גלריה

בהשתתפות האוצרת גילי זיידמן

שישי 15.3.24 ב-11:00

מופע

פרפורמנס של המוזיקאיות

עדיה גודלבסקי ומאיה פליקסברודט

שבת 30.3.24 ב-12:00

אוצרת גילי זיידמן

סאונד, נבל ואלקטרוניקה עדיה גודלבסקי

בהשתתפות לילך דקל אבנרי, משה גרשון

עריכת וידאו ועיצוב סאונד דוד פרנקל

"יתכן שזה תקריב"

התערוכה "שושי" מתחקה אחר דפוסי התנהגות ותקשורת באמצעות צילום סטילס, וידאו וסטופ-מושן. פעולות בחלל הסטודיו ובתוכנות מחשב עוקבות אחר תבניות חזותיות ומוזיקליות, ומצליבות בין גריד ויזואלי שיצר האמן לבין גריד סאונד מאת עדיה גודלבסקי. הן יוצרות ומגלות אסוציאציות תרבותיות, השתרגויות של הצומח עם החי, האנושי והסינתטי.

"יתכן שזו תמונה של קיר לבנים ופעילות בחוץ"

בהתאמה לחלל הגלריה התערוכה בנויה מארבעה חלקים, מעין ארבעה חדרי לב, המרכיבים קומפוזיציה של חיים בתנועה. וזו לפעמים שבורה ומורכבת מרסיסיה. בחלל הכניסה מקבלת את פני הקהל ממותה צמרית, השוהה כעת בדירה תל אביבית, בין סדין ורוד למרצפת. לימינה מוצגים זוג תצלומים: אחד מזכיר בסגנונו תצלום מוצר שיווקי, השני נראה מטופל, אך צולם בצילום ישיר, על תלולית דשא מול פוסטר הדמייה לרכבת הקלה. בקיר השמאלי מוצג מערך דימויים אנכי של תוצאות מנוע חיפוש ובתוכו מוטמע דימוי שיח דקל ננסי. הצמח, שפרנקל טיפח בסטודיו בו הוא יוצר, מוביל את מופע התערוכה ונותן לה את שמה. המבואה מובילה לשני חדרים נוספים בגלריה: באחד, העבודה "כחול סוכנות" מציגה התרחשות דמיונית בבניין לונדוני, שכביכול תמיד היה כאן ותפקד כסניף הסוכנות היהודית או עיריית תל אביב-יפו. בניין שהוא ממשי כשם שהוא "סוג של" מבנה. מראות שהוכנסו למלבני חלונותיו מתפקדים כסוכנים ומופיעים כשנדלק האור. בחדר שני,

בעבודה "כישלון השיחות" מופיעות שתי דמויות, אישה וגבר, המסונכרנים בחוסר הסנכרון ביניהם, באינטראקציה הפורטת את חלקיה. ההתקדמות בין החדרים מצריכה מעבר הלך וחזור בנקודת ההתחלה, המגלה הקשרים המוטבעים בעבודות ובטכניקות המגלמות את הדימוי. כמו רמזים פרוסים אודות עלילות ההמשך. בויטרינה הפונה לרחוב מוצגת עבודה עשויה שכבות נייר: תצלום קרטון מוכתם ונימה דקה של קיר הסטודיו, קרוע וחושף תחתיו דיוקן של "שושי" על רקע כתום. הוא מכנה אותה בחיבה "גידול בתודעה".

"אין תיאור זמין לתמונה"

פרנקל בוחן את יחסי ההכלאה בין הנשגב לקרקסי, שואף לכשלים ומנסה את היופי, בודק את גבולות המשמעות. בצירי הגריד בהם הוא מוביל את התערוכה, הוא עצמו נכנס ויוצא מתיקיות, בא והולך ברחובות, מביים ומאלתר. החריקות הופכות לעתים לקול פעמונים, וצליל הפעמונים נשמע לעתים כחריקות, הכחול נותר כחול. אקראיות ודיוק מזינים זה את זה. "דינג!" חלק מהמשחק הוא גם לבדוק איך הכל מתפוצ'ר. התערוכה פואטית כמו מכלול צמרות עצים בפינות מעוגלות, מצחיקה כמו בטטה אורגנית, ענבים מפלסטיק וזחל נכנסים לבר ועצובה כמו הבעות פנים אקספרסיביות שלא מצליחות למצוא הבנה.

"יתכן שזו תמונה של 2 אנשים, אנשים עומדים ופעילות בחוץ"

הסטודיו משמש כחלל ביניים בין צרכים מעשיים ופואטיים. הוא מרחב פעולה לא שיפוטי שניתן להרחיק בו לכת. עם היציאה למסלול מסתמן יעד אפשרי, יחד עם זאת חוסר היכולת למצוא את המסלול או להישאר נאמן אליו מסמן מגוון התפתחויות אפשריות. ביניהן גם האפשרות להיקלע ללופ / להתחבר עם הסביבה / להיוותר לא מובן. מלאכת היצירה מובילה, נתקעת ושוב נחלצת. התערוכה מתאפיינת בשכבתיות של חלקי מציאות, ששובים בה רבדים שערך האמן, וכאלה שחיכו לו שיבחין בהם במבטו. בתנועה המאדירה פיסות יומיום, וכך מתרחקת מהממשות, פרנקל מרכיב מרחב שיש בו חוסר התמצאות מסוים, מעט מוזר. הקהל מוזמן לשבת בכסא ולצפות ברצף הדברים מתחברים ומופרכים. הכסא עליו ישבו השחקנים, שנמצא ברחוב, ששתול בעבודת הוידאו. להמשיך להתבונן, להאזין, לפצח רמזים עלומים, אי-בהירותם מאפשרת ליצוק לתוכם תוכן אישי, לופים פרטיים, הבנות חולפות. להנות מהאפשרות להחליט מתי ה"קיו" לקום ולעבור הלאה. ואולי גם החלטה זו נשלטת בחוטים סמויים. יש שמחה בספק.

גילי זיידמן

כותרות: "באג" בתוצאות מנוע חיפוש תמונות

אינדי גלריה שיתופית לצילום
INDIE PHOTOGRAPHY GROUP GALLERY

שעות הפתיחה

שלישי - רביעי: 16:00-12:00

חמישי 19:00-12:00

שישי-שבת: 15:00-11:00